Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-685
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. A.C. de Bie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 1 mei 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Bank N.V., gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen: 'de Bank'
Datum uitspraak	: 13 september 2019
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Klacht ongegrond: Consument was voldoende geïnformeerd over het feit dat de vergoeding voor het vervroegd aflossen in de pro-forma aflosnota af kan wijken van de definitieve aflosnota.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- de klachtbrief van Consument;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daarom niet-bindend.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft met de Bank in 1997 een hypothecaire geldlening ('geldlening 1') afgesloten bestaande uit vijf leningdelen, waarvan één leningdeel op 16 november 2018 nog niet was afgelost en een einddatum had van 1 april 2022. Consument heeft daarnaast op 29 februari 2016 een nieuwe hypothecaire geldlening ('geldlening 2') afgesloten, bestaande uit vijf leningdelen, die allen aflopen op 1 maart 2046. Geldlening 1 bedroeg op 12 december 2018 € 23.367,38, terwijl geldlening 2 op dat moment € 87.050,88 bedroeg.

2.2 Op de geldleningen zijn artikel 8.6 van de Algemene Voorwaarden uit 2016 van toepassing:

'Moet u ons een vergoeding betalen als u eerder overstapt naar een andere rente of rentevast-periode? Dat ligt aan de actuele rente. U moet een vergoeding betalen als de actuele rente van de overgebleven rentevast-periode lager is dan de rente die u betaalt.'

2.3 Op 16 november 2018 heeft de Bank Consument desgevraagd een pro-forma aflosnota verstrekt voor het in zijn geheel aflossen van de geldleningen. Consument hoefde geen vergoeding voor vervroegde aflossing te betalen. Voor geldlening 1 (€ 23.367,38) werd een dagrente van €4,62 gehanteerd, terwijl voor geldlening 2 (€ 87.050,88) een dagrente van €7,23 werd gehanteerd. In de pro-forma aflosnota stond daarbij:

'Let op! De bedragen op de definitieve aflosnota kunnen anders zijn dan de bedragen op de voorlopige aflosnota. De definitieve aflosnota moet u minimaal 30 dagen voordat u uw lening helemaal wilt terugbetalen bij ons opvragen.'

2.4 Op 13 februari 2019 heeft de Bank de notaris desgevraagd de definitieve aflosnota doen toekomen. Hierin werd voor geldlening 1 een dagrente van € 4,62 gehanteerd, terwijl voor geldlening 2 (€ 23.600,39) een dagrente van €7,19 werd gehanteerd. Consument moest voor geldlening 2 (€ 86.477,27) een vergoeding voor het vervroegd aflossen betalen van € 2.616,72.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert € 2.616,72.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument is niet dan wel onvoldoende geïnformeerd over dat de Bank een vergoeding voor het vervroegd aflossen in rekening brengt. Uit de pro forma aflosnota blijkt niet dat Consument een dergelijke vergoeding moest betalen, zodat hij daar geen rekening mee heeft kunnen houden.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie stelt voorop dat niet ter discussie staat dat de algemene voorwaarden van toepassing zijn en dat deze ter hand zijn gesteld aan Consument.

In artikel 8.6 van de toepasselijke algemene voorwaarden staat duidelijk dat Consument een vergoeding voor het vervroegd aflossen moet betalen, indien de marktrente op dat moment lager is dan de rente die Consument betaalt. Bij lezing van deze bepaling had Consument kunnen constateren dat in geval van een vervroegde aflossing van de geldleningen een vergoeding verschuldigd kan zijn. Gelet op het voorgaande kan niet worden geoordeeld dat de Bank niet transparant of onvolledig is geweest in haar informatieverstrekking aangaande de betreffende vergoeding.

4.2 Consument heeft bij repliek nog opgemerkt dat een medewerker van de Bank zou hebben toegegeven dat het wellicht beter zou zijn geweest als de in pro-forma aflossingsnota gestaan zou hebben dat in de definitieve aflosnota mogelijk een vergoeding in rekening zou worden gebracht. Hoewel de Commissie meer transparantie toejuicht, betekent dit niet dat de Bank Consument onvoldoende heeft geïnformeerd. Dit geldt temeer nu ook in de pro-forma aflosnota van Consument stond: *'Let op! De bedragen op de definitieve aflosnota kunnen anders zijn dan de bedragen op de voorlopige aflosnota.'* Hiermee heeft de Bank Consument er voldoende van in kennis gesteld dat de vergoeding voor het vervroegd aflossen in de definitieve aflosnota kan afwijken.

4.3 Tussen partijen staat verder vast dat Consument werd bijgestaan door een hypotheekadviseur. Van Consument mocht worden verwacht dat, voordat hij de leningovereenkomst met de Bank afsloot, waarvan de algemene voorwaarden onderdeel van uitmaakten, voor ondertekening ondertekende, doornam en bij vragen of onduidelijke bewoordingen zijn hypotheekadviseur dan wel de Bank op dat punt aansprak.

4.4 Ten slotte merkt Consument bij repliek zelf op dat het bij hem bekend was dat er wellicht een vergoeding voor het vervroegd aflossen zou moeten worden betaald, nu hij al een keer eerder een dergelijke vergoeding aan de Bank heeft betaald.

4.5 De klacht dat Consument niet dan wel onvoldoende is geïnformeerd over dat de Bank een vergoeding voor het vervroegd aflossen in rekening brengt, is gezien het voorgaande ongegrond. De vordering moet daarom worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.